

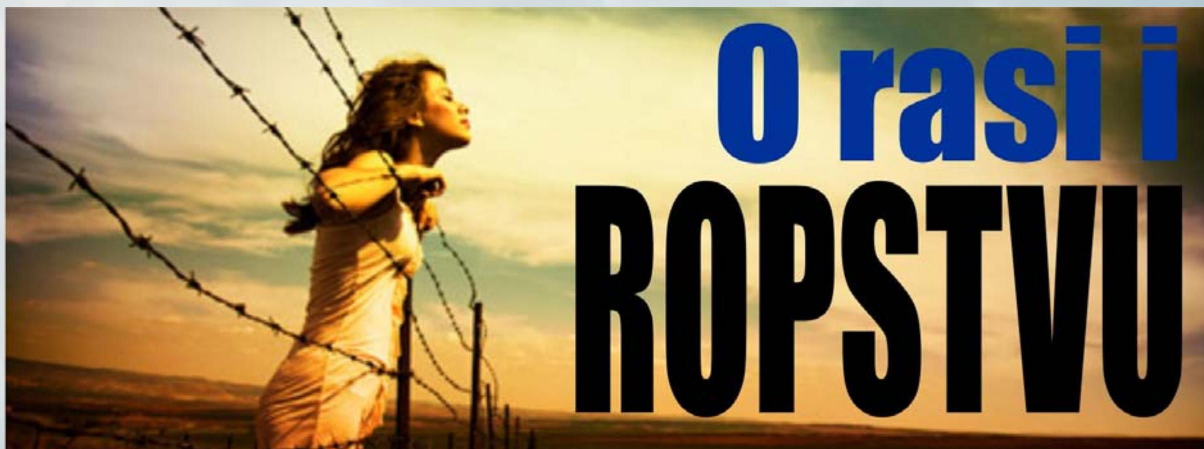

U ovom broju:
- O rasi i ropstvu
- Talmud
- Trgovina bijelim robljem u Izraelu
- Cilj i duša

REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj 6 - rujan 2012.

Imam pred sobom članak koji je napisao dopisnik „London Daily Telegrapha“. To je priča o cvatućem poslu dječjeg ropstva u Zapadnoj Africi: u zemljama kao što su Nigerija, Togo, Benin i Gabon. Poslovni ljudi u obalnim gradovima šalju kupce u prostor s autobusima, gdje skupljaju višak djece, uzrasta od sedam do petnaest godina, i dovode ih nazad u grupama od njih 50 do 100 - drugim riječima, ukrcavaju ih u autobus - do trgovina robljem na obali. Obično kupci plaćaju roditeljima negdje od 10 do 30 dolara za dijete. U nekim područjima, oni jednostavno potkupe mjesne službenike i otmu djecu. Jednom kada stignu u obalne gradove, djecu smještaju u velike zgrade slične trgovinama gdje se kupci mogu šetati, izabrati djecu koju žele kupiti, i platiti za njih na vratima kada odlaze. Neki od kupaca šalju djecu vani na ulice da se prostituiraju. Ostali ih koriste kao kućne pomoćnice ili kao radnike u tvornici.

Ovo nije mala stvar niti rijetkost. To je uspješan posao koji svake godine uključuje tisuće kupljene i prodane djece u desecima trgovina robljem u zapadnoafričkim gradovima, u regiji koju se običavalo nazivati „obalom ropstva“, jer su tu trgovci robljem običavali, tijekom osamnaestog i početkom devetnaestog stoljeća, kupovati robove natovarene na brodu da ih odvezu u Zapadnu Indiju i Ameriku za rad na plantažama. Nakon što je ropstvo ukinuto u Europi i Americi, nastavilo se prakticirati u Africi, baš kao što je nebrojena stoljeća prije Bijeli čovjek započeo kupovati afričke robove. Jedini razlog zašto su Europljani i bijeli Amerikanci ikad čuli za ovu napredujuću afričku trgovinu robljem jest taj što postoji nekoliko bjelačkih organizacija mekog srca, kao što su „Amnesty International“ i „Anti-Slavery International“, čija je osjećajnost povrijeđena tim događajima. Te organizacije pokušavaju postići da javno mnijenje u Americi i Europi bude protiv ropstva. Oni također djeluju preko političara, pokušavajući ih uvjeriti da izmjene ugovore o pomoći s afričkim zemljama donošenjem zakona koji su protiv ropstva. Kao rezultat takvih izmjena većina afričkih zemalja

je do sada podnosila prijedloge za donošenje zakona koji ropstvo stavljaju van zakona. Sve ovo zapravo znači da trgovci robljem moraju potkupiti političare ili policiju da bi izbjegli miješanje u svoj posao.

Priča koju sam spomenuo se pojavila jer je Anti-Slavery International, organizacija utemeljena u Londonu, upravo objavila izvještaj koji analizira ove činjenice i podatke u vezi dječjeg ropstva u Zapadnoj Africi. Pitate li se zašto ne vidite više vijesti o trgovini robljem? Pitate li se zašto *The New York Times, The Washington Post, The Wall Street Journal* i glavni televizijski informativni programi nemaju doslovno ništa za reći o tome? Možete li zamisliti uvredu koju bi upućivali ti kontrolirani mediji, dan za danom i tjedan za tjednom, ako bi tvrdili da Bijeli ljudi stoje iza ove trgovine crnom djecom?
Naravno da možete! Ali vijesti o crncima u Africi, koji se ponašaju kao što su se crnci uvijek ponašali, bilo da je to kupnja i prodaja djece robova u Nigeriji ili sudjelovanje u ritualnom kanibalizmu u Liberiji ili „stavljanje ogrlica“ optuženim vješticama u Južnoj Africi, su neprikladne i stoga ih vlasnici kontroliranih medija ne smatraju vrijednima objavljivanja. Zapravo, vlasnici medija smatraju takve vijesti možebitno štetnima, jer se one sukobljavaju sa slikom koju su izgradili u umovima Bijele publike: slikom čestitih, miroljubivih, slobodoljubivih, marljivih, osjetljivih i kreativnih crnaca, u suštini plemenitih crnaca, koji nisu dosegli europsku i američku razinu kulture samo zato što su bili robovi i iskorištavani od strane okrutnih, pohlepnih Bijelih supremacista. Važno je zadržati tu lažnu sliku, jer ona pojačava osjećaj bjelačke rasne krivnje; pomaže zadržati bijelce u uvjerenju da nešto duguju ne-bijelcima, da nikada ne smiju pomisliti o svojim vlastitim rasnim interesima ili osjetiti bilo koji osjećaj bjelačke rasne solidarnosti, jer to može voditi jedino do strašnih stvari kao što su ropstvo i ugnjetavanje plemenitih crnaca.

Zapravo, vlasnici medija imaju sasvim drukčije razloge zbog kojih žele da bijelci i dalje o rasnim pitanjima zbunjeno razmišljaju. Ako bijelci ikada postanu rasno svjesni, ikada započnu razmišljati o svojim kolektivnim rasnim interesima, kao što čine vlasnici medija, bit će ih mnogo teže kontrolirati-a sami vlasnici medija bit će u smrtnoj opasnosti. Prema tome to je

razlog zašto mi u medijima čujemo tako mnogo o zlu bjelačkog rasizma, zašto vlada ima potrebu osuđivati ono što vlasnici medija zovu „mržnjom“ i zašto je važno davati jadnim crncima nekoliko posebnih prednosti kao što je društvena politika prema nadoknađivanju toga što smo ih mi maltretirali u prošlosti - i, da, korektnost u pritiskanju Švicaraca da bi iskašljali toliko zlata koliko druga siromašna, ugnjetavana manjina traži.

I to je također razlog zašto mi gotovo nikada ne vidimo niti čujemo ništa o današnjem crnačkom robovlasništvu u Africi i općenito, o tome kakve su zapravo sve ove divne manjine kojima smo blagoslovljeni i kako se doista ponašaju kada su prepušteni sami sebi.

Pogledajmo danas na nekoliko aspekata ovog problema židovske kontrole medija koju do sada nisam mnogo razmatrao. Ono što sam prethodno mnogo razmatrao jest to što većina ljudi svoje misli i stavove zapravo ne oblikuju razumno. Oni se ne pouzdaju u ono što ima najviše smisla. Ne pouzdaju se u ono za što vide najbolji dokaz. Pouzdaju se u ono što je moderno. Pouzdaju se u sve što drugi ljudi misle. I tako primarni zadatak masovnih medija nije predstaviti ili činjenični ili neprirodni dokaz za određeni način razmišljanja koji bi oni htjeli da publika usvoji; naprotiv to je jednostavno uvjeriti javnost da je određeni način razmišljanja isto što i moda: da je moderno razmišljati kao i većina. I mediji provode to uvjeravanje prvenstveno pomoću oglašavanja i zabave: prikazuju gdje poznati glumci izražavaju mišljenja za koja žele da ih gledatelji usvoje. Ponekad koriste vijesti za istu svrhu: oni izdvajaju reakcije ljudi na ulici za neki događaj u vijestima te među tim reakcijama biraju za objavljivanje one za koje žele da ih javnost ima. Ali glavni zadatak vijesti jest izbaciti činjenice koje ne odgovaraju i prikazati samo one koje se čine kompatibilnima s mišljenjem koje mediji promoviraju.

I ta tehnika radi prilično dobro u odnosu na većinu ljudi. Ali postoji mnogo bijelih ljudi koji su sposobni misliti o sebi, koji su sposobni prihvatiti čak i nemoderne ideje, ako za to postoji dokaz. Zašto mi ne čujemo često takve ljude? Zašto tako mnogo njih pristaju na laži i prijevare kontroliranih medija?

Uvjeren sam da se potpun odgovor na ovo pitanje sastoji od tri dijela. Prvo, ti ljudi sposobni da misle o sebi su često uspješniji u ekonomskom i društvenom smislu nego većina, jer su pametniji od

većine. Oni obično pripadaju višoj klasi našeg društva, klasi čiji su članovi izolirani od oštre stvarnosti našeg društva - i koji žive u okruženju gdje je učtivost posebno cijenjena. Oni ne žele biti grubi. Ne žele vrijeđati. Ukazati preglasno na nedostatke crnaca smatralo bi se pomalo deklasiranim.

Drugo, mnogi su bijelci uvjereni da bi mi trebali zadržati mir pod svaku cijenu. Oni veoma cijene održavanje društvenog spokoja. Oni znaju kako se lako neke manjine uvrijede i kako mogu biti okrutni i destruktivni. Oni znaju da ako bijelac policajac treba udariti crnca sa svojim pendrekom tijekom uhićenja, njegovi kolege crnci mogu izazvati trodnevnu pobunu i spaliti čitav grad do temelja. I tako su ovi miroljubivi ljudi skloni hodati vrlo tiho i ostaviti svoje pendreke kući. Radije bi vidjeli nas bijele demagoge kako se suzdržavamo nego da nam daju mogućnost da riješimo problem. Povrh svega, smatraju da s obzirom da je rasna situacija tako loša kao što jest, moramo naučiti živjeti s tim. Nama se to možda ne sviđa, ali tu ništa ne možemo učiniti - ništa, osim stvari koje bi neizbježno povukle za sobom mnogo sukoba, nasilja i krvoprolića, a to je jednostavno prestrašno za zamišljati. Naši su ljudi, nažalost, izgubili mnogo hrabrosti za takve stvari u zadnjih nekoliko stotina godina.

I, kao što sam rekao, to su ljudi koji zapravo razumiju činjenice. Oni ne vjeruju ni u kakve mitove o jednakosti. Ono što je kod njih pogrešno su vrijednosti i prioriteti. Očuvanje mira i izbjegavanje nasilja za njih su najvažniji. Jedini način na koji ih je moguće potaknuti da se zauzmu za svoje ljude jest uvjeriti ih demonstracijom da crnci nisu jedini koji se mogu buniti, i da pomoću pristojnog ponašanja neće spriječiti povrede i nasilje prema svojim vlastitim ljudima.

Konačno, uvjeren sam da je problem mnogih ljudi neovisnog uma to što nisu sposobni od stabala vidjeti šumu. Ono što vide jest to da postoji mnogo pojedinih inteligentnih, moralnih, marljivih i discipliniranih crnaca, i mnogo pojedinih crnaca koji se mogu prilično uspješno prilagoditi i čak biti korisni civiliziranom, europskom društvu. Oni također vide da postoji mnogo glupih, lijenih, nemoralnih i nedisciplniranih bijelaca koji su teret našem društvu. Ti ljudi neovisnog uma su usredotočeni na pojedince među crncima i bijelcima, i zaključak do kojeg dolaze jest taj da u svakoj rasi u našem društvu postoje kako dobro i korisni ljudi, tako i loši i beskorisni.

Ti ljudi neovisnog uma bi trebali zastati malo i pogledati na rase kao cjeline. Ono što oni ne razumiju jest to da se mi ne trebamo baviti kvalitetom individualnog crnca koji živi u susjedstvu, ili čak efektom koji manjine imaju na naše susjedstvo. Problem je što crnci kao rasa - ili ne-bijelci općenito - čine našem društvu i našoj rasi živeći među nama. A prilično je i nedvojbeno jasno, da to što oni kao

rasa, kao cjelina čine, nije dobro. Oni uništavaju naše društvo i našu rasu. To je problem kojim se moramo baviti, i u usporedbi s time sva razmatranja pojedinaca postaju potpuno beznačajna.

EMBRACE

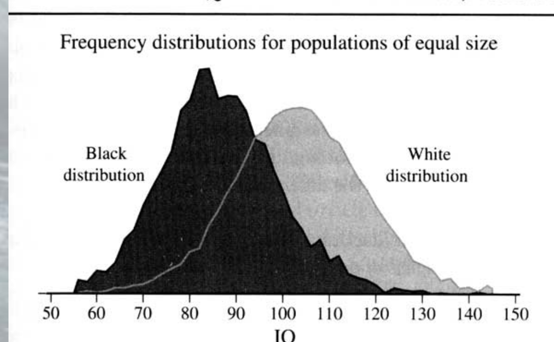
DIVERSITY

Da, ja znam da je to nekim ljudima teško shvatiti. Znam da je i meni trebalo neko vrijeme da ispravim svoje razmišljanje. U početku sam bio više ili manje liberalan, i moj osnovni interes bio je taj da se vlada ne bavi mnome osobno - i općenito da ljudi smiju činiti što god kao pojedinci žele. Nisam mnogo razmišljao o cjelokupnom efektu individualnih akcija i kvaliteta na društvo u kojem sam živio. Uvjeren sam da svi mi moramo misliti o tome.

Mi moramo shvatiti da svaka rasa obuhvaća pojedince s nizom karakteristika, od čega je svakoj karakteristici dana neka prosječna vrijednost. Kada želimo razmišljati o učincima miješanja dvaju rasa u društvu, moramo uzeti u obzir te prosječne vrijednosti, ne pojedince. Na primjer, postoje pametni crnci i glupi bijelci - mnogo više u zadnje vrijeme nego u prošlosti, čini se, ali prosječna inteligencija crnaca u SAD-u jest između 15 i 20 IQ poena niža od prosječne bjelačke. To je više nego dovoljno da nastane razlika između „biti sposoban održati moderno, civilizirano društvo“ i „ne biti sposoban spriječiti ga da se ponovno sunovrati u džunglu“, na način koji je svaka crnačka država u Africi za koju su bijelci izgradili civiliziranu infrastrukturu počela čim su se bijelci odrekli kontrole crnaca tijekom perioda dekolonizacije nakon Drugog Svjetskog Rata. Nasuprot tome, rijetki pojedinci koji imaju posebne sposobnosti potrebne za izgradnju civilizacije, ne samo za njeno održavanje, su na vrhu tih vrijednosti - zapravo toliko visoko da su crnačke vrijednosti za sve praktične svrhe na nuli.

Što znači da ako na bjelačkom grafikonu prosječne populacije od jednog miliona bijelaca postoji 100 onih koji su kvalificirani kao graditelji civilizacije, kao istinski inovatori, tada ih je na grafikonu od jednog miliona crnaca negdje između nula i jedan.

To su stvari koje ljudi sposobni da razmišljaju za sebe trebaju imati na umu. Moraju uzeti u obzir ukupne efekte dopuštanja velikom broju crnaca i ostalih ne-bijelaca da žive među nama. Moraju razmotriti krajnje posljedice takve politike. Moraju shvatiti da kada se rase manje kvalitete od naše miješaju s nama, oni neizbježno snižavaju prosječne standarde našeg društva. Konačno bi nas doveli do razine gdje ne bismo mogli uspješno konkurirati drugim društvima koja su zadržala svoje vlastite standarde.

Naši ljudi nezavisnog načina razmišljanja moraju jasno razmisliti o načinima na koje je naše društvo već unazađeno zbog dopuštanja sve većem i većem broju ne-bijelaca da žive među nama. Moraju pogledati na probleme u našim školama, na problem kriminala i droge i shvatiti da su to posljedice toga što nismo naše društvo zadržali bjelačkim, i da mi trpimo te posljedice neovisno o tome što postoji mnogo pojedinih crnaca koje ne možemo okriviti za te probleme. Moraju shvatiti da su crnci kao cjelina, crnci kao rasa, to što unazađuje naše društvo.

Naši ljudi također trebaju shvatiti istinske motive vlasnika medija kada oni reagiraju na ove probleme pokušavajući ih zasjeniti a nas zbuniti u vezi njih: na primjer, kampanjama protiv IQ testiranja - ili protiv bilo kojih testiranja ljudi koja pokazuju razliku među njima ili ih rangiraju po sposobnosti i time otkrivaju činjenicu rasne nejednakosti, a u isto vrijeme nas pokušavajući uvjeriti da postoji neka tajanstvena korist koju ćemo ostvariti imajući više rasne različitosti u našem društvu; kada oni u nama namjerno pokušavaju pobuditi osjećaj rasne krivnje kriveći bijelce za crnačko robovlasništvo; kada oni namjerno koriste svoje medije zbog poticanja rasnog miješanja; i konačno, kada tvrde da uopće ne postoji nešto kao što je rasa, da je čitav pojam rase bez značenja. Da, mi moramo shvatiti što ti židovski vlasnici medija namjeravaju. Moramo shvatiti konačne posljedice našeg dopuštanja da žive među nama.

I još nešto za kraj. Ako vas brine ideja inferiornosti i superiornosti, ako vam se ne sviđa ideja kategoriziranja crnačkog društva u Nigeriji ili Ugandi, sa svojom dugotrajnom institucijom robovlasništva, kao inferiornom bjelačkom društvu, naprosto razmišljajte o tome kao o nečemu što je drukčije. I samo shvatite da kada se ljudi različitih rasa miješaju s nama, mi ćemo postati drukčiji. Izgubit ćemo naš rasni identitet, našu sposobnost da mislimo o sebi kao o rasi. To je razlog što se protivim ne samo prisustvu crnaca i Židova u našem društvu, nego čak i većem prisustvu rasa koje poštujem, kao što su Japanci. Miješanje vodi gubitku određenosti, gubitku identiteta. A gubitak identiteta neizbježno vodi u smrt. Razmislite o tome.

Prava osnova židovske vjere nije Stari zavjet, kao takav, niti Petoknjižje, odnosno Pet knjiga Mojsijevih, zato što su one vezane za Stari zavjet. Još jednom, on je samo djelomična obmana i dimna zavjesa za njihov pravi program. Kada židovski dječaci i djevojčice napune trinaest godina, ne dobivaju Stari zavjet u kome bi potražili savjet, jer su do tog vremena već završili pomno proučavanje i prošli kure indoktrinacije Talmudom. On je njihova biblija. Pa da vidimo ukratko što u Talmudu piše vezano uz nežidove:

Poganin koji proučava Toru zaslužuje smrt, jer tako je zapisano. Mojsije nam je odredio zakon u naslijeđe; to je naše naslijeđe, a ne njihovo.
- Sanhedrin 59a

Komunicirati išta sa nežidovima o našim vjerskim obredima bilo bi jednako ubijanju svih Židova, jer kad bi nežidovi znali što učimo o njima, javno bi nas ubili.
- Libbre David 37

Židov treba i mora dati lažnu zakletvu kada nežidov pita da li naše knjige sadrže išta protiv njih.
- Szaaloth-Utszabot, Knjiga Jore Dia 17

Molimo te, Gospodine, usmjeri svoj gnjev na narode koji ne vjeruju u tebe, i ne zazivaju tvoje ime. Spusti svoj gnjev na njih, te ih uništi svojim gnjevom. Otjeraj ih u svojoj srdžbi i zdrobi ih u komadiće. O Jahve, oduzmi sve kosti iz njihovih tijela. U trenutku optuži sve nevjernike. Uništiti u jednom trenutku sve neprijatelje tvog naroda. Izvuci s korijenom, rasprši i uništiti nevrijedne narode. Uništiti ih! Uništi ih odmah, u ovom trenutku!
- Molitva koja se izriče uoči Pashe (citati iz: Synagoga Judaica)

Kad Mesija dođe svaki Židov će imati 2800 robova.
- Simeon Haddarsen, fol. 56-D

Na nežidovske narode gledamo kao na stado goveda.
- Tosefta, Tractate Erubin VIII

Kad Židov ima nežidova u svojim šakama, drugi Židov može doći nežidovu, posuditi mu novac i na taj način ga prevariti, tako da nežidov bude upropašten. Jer posjed

nežidova, prema našem zakonu, ne pripada nikome, te prvi Židov koji prolazi ima puno pravo ga prisvojiti.
- Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 156

Ako se može dokazati da je netko dao izraelski novac nežidovima, nakon pomnog promišljanja mora se pronaći način da se takvog zbriše sa lice zemlje.
- Choschen Hamm 388, 15

Židovski narod je jedini narod odabran od Boga, dok su svi ostali vrijedni prezira i mržnje.
Sva imovina drugih naroda pripada židovskom narodu, koji time ima pravo uzeti je bez skrupula. Ortodoksni Židov nije dužan poštivati moralna načela prema ljudima iz drugih plemena. On može djelovati suprotno moralu, ako je to isplativo njemu ili Židovima u cjelini.
Židov može opljačkati nežidova, može ga varati preko računa, ali ovaj to ne smije primijetiti, inače bi ime Božje moglo postati obeščašćeno.
- Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat, 348

R. Hanina je rekao: Ako poganin udari Židova, on je zaslužio smrt; jer je tako zapisano. A on je pogledao tamo i ovamo, te kad je vidio da nema nikoga, ubio je Egipćanina. [Ex. 2:12] R. Hanina je također rekao: Tko udari Izraelca po čeljusti, kao da je napao Božansku Prisutnost; jer je zapisano, onaj tko udari čovjeka [tj. Izraelca] napao je Svetca.
- Sanhedrin 58b

Drugim riječima, ako nežidov ubije Židova, nežidov može biti ubijen. Udaranje Izraelca je usporedivo sa napadom na Boga. (No, ubojstvo nežidova NIJE poput napada na Boga.

Ako nežidov ubije nežidova ili Židova on je odgovoran, ali ako Židov ubije nežidova on nije odgovoran.
- Tosefta, Aboda Zara, VIII, 5

Tob shebbe goyyim harog - Čak i najbolji među nežidovima moraju biti ubijeni.
- Soferim 15, pravilo 10

Svi Izraelci će imati ulogu u budućem svijetu ... Nežidovi će na kraju svijeta biti uručeni anđelu Dumi i poslani u pakao.
- Zohar, Shemoth, Toldoth Noah, Lekh-Lekha

Jehova je stvorio nežidova u ljudskom obliku tako da Židov ne mora biti služen od zvijeri. Nežidov je stoga životinja u ljudskom obliku, te osuđen da služi Židovu dan i noć.
- Midrasch Talpioth, str. 225-L

Sve što Židov treba za svoje crkvene rituale nije dopušteno proizvoditi nežidovu, već samo Židovu. To moraju proizvoditi ljudska bića, a Židovu nije dopušteno smatrati nežidova kao ljudsko bića.
- Schulchan Oruch, Orach Chaim 14, 20, 32, 33, 39

Židovu je dozvoljeno učiniti nežidovki sve što može. Može ju tretirati kao komad mesa.
- Hadarine, 20, B; Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 348

Židov može povrijediti, ali ne i oženiti nežidovsku djevojčicu.
- Gad. Shas. 2:2

Rab je rekao: pederastiju s djetetom ispod devet godina ne smatra se kao pederastiju s djetetom iznad toga. Samuel je rekao: pederastiju s djetetom ispod tri godine ne tretira se kao s djetetom iznad toga. 24 (24). Odnosno, Rab čini devet godina kao minimalno, ali ako netko počinio sodomiju s djetetom u manjoj dobi, onda nema krivnje. Samuel smatra tri godine kao minimum.
- Sanhedrin 54b

Ne spašavaj nežidova u opasnosti od smrti. Ne pokazuj milosti prema nežidovu.
- Hilkkoth Akum X1

Židovu je zabranjeno piti iz čaše vina koje poganin dotakao, jer dodir je napravio vino nečisto.
- Schulchan Aruch, Johre Deah, 122

Ako jedeš sa nežidovom, to je kao da jedeš sa psom.
- Tospoth, Yebamoth 84b

Nežidovi nisu ljudi, oni su zvijeri.
- Baba Mezia 114b

Čak i najbolji među nežidovima moraju biti ubijeni.
- Soferim 15

Sve ovo su razlozi zbog kojih bi svaka osoba trebala zahtijevati da se sve reference na tzv. "Deset zapovijedi" uklone iz svih javnih i državnih mjesta. Prve tri "zapovijedi" traže da se svi mi trebamo klanjati židovskom "Bogu", koji očito ne može upravljati svemirom bez savjetovanja s nemoralnim ljudima koji misle da se nikakvi zakoni ne odnose na njih - ili imaju zaobilazne načine oko svih zakona. To su ljudi koji predugo tvrde da kanaliziraju volju "Boga". To nije Bog mira, ljubavi i bratstva. To je bog rata, patnje i užasa. Posljedice tog tzv. Boga se mogu vidjeti u "državi" Izrael. Židovi se možda žele i dalje držati ovog kanaliziranog Boga rođenog iz njihovog vlastitog ega, ali mi ostali zaslužujemo nešto puno bolje.

Trgovina bijelim robljem u IZRAELU

U ekomonski uništenoj Ukrajini i drugim bivšim državama Sovjetskog saveza, na desetke tisuća žena, od kojih su neke još djevojke, namamljene su u Izrael obećanim poslovima i sigurnošću. Ipak, u većini slučajeva nakon dolaska ovih žena otimaju ih organizirani izraelski kriminalci, brutalno ih pretuku, a zazim ih prodaju na aukcijama najboljem ponuđaču. Jednom prodane, one obično završavaju radeći u bordelima gdje su izložene ne samo zahtjevima za seks, nego i bolesnim fetišima koji uključuju fizičko mučenje. To nipošto nije pretjerivanje: izraelska industrija seksa je u eksplozivnom porastu i nastavlja rasti prilivom ne-židovskih žena koje ponekad dolaze u zemlju samo radi odmora. Čini se da se ovaj fenomen odvija dok izraelski provoditelji zakona okreću glavu usprkos očitim kršenjima ljudskih prava.

„Anna, 31-godišnja učiteljica fizike iz Ruske federacije, bila je namamljena u Izrael obećanim poslom u industriji seksa s plaćom 20 puta većom od one u Rusiji. Kada je došla, oduzeta joj je putovnica i ostala je zaključana u stanu s rešetkama na prozorima zajedno s još drugih šest žena iz bivših država Sovjetskog saveza. Bila je preprodana dva puta, drugi put za 10 000 USD. Ženama je bilo rijetko dopušteno izlaziti iz stana i to nikada samima. Većinu novaca koje su zaradile uzeli su njihovi svodnici“, stoji u izvještaju Amnesty Internationala.

Posebni izraelski parlamentarni odjel koji promatra trgovinu robljem u Izraelu osporava tvrdnje visokih državnih dužnosnika. Posebni izvještaj otkrio je da se „3000 žena u Izraelu proda u industriji seksa svake godine, što odgovara transakcijama s godišnjim prihodom od jedne milijarde dolara,“ izvještava izraelski dnevnik Ha'aretz.

Izvještaj opisuje izraelsku industriju seksa kao „moderni oblik ropstva“. Prema Jerusalem Postu, većina robinja prodana je vlasnicima nekih od 250 bordela smještenih na području Tel Aviva. Procjenjuje se da se u izraelskoj trgovini robljem nalazi od 300 do 400 bordela.

Prema, Državnom uredu, žrtve zarobljene u industriji seksa „trpe

fizička i emocionalna zlostavljanja, silovanja, prijetnje za sigurnost njih i njihovih obitelji, krađe putovnica i ograničenosti kretanja“.

Žene, od kojih je većina iz zemalja bivšeg Sovjetskog saveza, obično krijumčare trgovci koji im obećavaju zakonite poslove.

U izvješću se navodi da bi granice s Egiptom trebale biti pod boljom kontrolom, što je neuvjerljiva tvrdnja da se duž ove granice odvija krijumčarenje žena u zemlju. Budući da Izrael ima jednu od najrigoroznijih kontrola granica u svijetu, teško je da se tisuće žena mogu „prokrijumčariti“ u zemlju bez znanja najviših vlasti.

Jednom kad se nađu u Izraelu, žene su prodane i prisiljene na rad u industriji seksa. Izvješće kaže da od cifre od 25 do 30 USD, koliko zarade po jednoj mušteriji, svodnik uzima 80 do 90%. Žene su prisiljene raditi 12 sati dnevno, šest ili sedam dana u tjednu i imaju 10 do 15 mušterija dnevno.

Svjedočanstva koja su pred izraelskim parlamentarnim odborom iznjele žene i maloljetnice otkrile su zlokobne kriminalne detalje trgovanja. Nakon kupovine žena, oduzimaju im se putovnice i moraju „otkupiti“ nazad svoju slobodu uz konstantne prijetnje, prisile i silovanja. Uz sadašnje izraelske provedbe postupaka, većina pokušaja suđenja optuženim krijumčarima završi ugovorenim sporazumom o krivici i laganim kaznama u vidu društveno korisnog rada ili kratkih zatvorskih kazni. Izvještaj tvrdi da trenutno provođenje zakona u Izraelu protiv svodnika i trgovaca robljem nije „primjereno“.

Ha'aretz piše da izraelski suci ne donose oštre kazne protiv osuđenih trgovaca robljem. Iako je najveća kazna 16 godina zatvora, sudovi su napravili lakrdiju od zakona, stoji u izvještaju. Najduža kazna koja je određena osuđenom trgovcu robljem bila je 4 godine, dok većina kazni nije duža od 18 mjeseci. Izraelska policija ne istražuje visoko pozicionirane u industriji seksa, piše Ha'aretz. Većina optužnica usmjerena je protiv niže rangiranih svodnika.

Predsjednica odbora, Zehava gal-On, izjavila je da izraelski pravni sustav nema dovoljno sredstava potrebnih uklanjanje krijumčara. „Kada krijumčari dospiju na sud dobivaju blage kazne“, rekla je. Izraelski zakon protiv krijumčara u osnovi je ostao manjkav jer, kao i svi izraelski zakoni, različito se odnosi na Židove i ne-Židove. Prema izraelskom stručnjaku koji je otkrio ova dvostruka mjerila, Israelu Shahaku, u izraelskom zakonu, prema židovskoj rasističkoj definiciji zakona „sve žene koje su rođene kao ne-Židovke automatski se smatraju bludnicama“.

Osnovne potrebe. Kako bi preživjeli, bilo da se radi o pojedincu ili rasi, dva su preduvjeta koji moraju postojati: a) moraju imati svrhu i program; i b) moraju imati energiju, zanos i motivaciju kako bi ostvarili tu svrhu. To dvoje ide zajedno ako se organizam želi održati i napredovati.

U primjeni toga na Bijelu rasu, te dvije sile možemo opisati kao cilj i dušu. Bez njih, naša rasa ne može i neće preživjeti.

Danas Bijela rasa nema niti jedno. Nema svrhu niti rasne ciljeve, niti ima rasnu dušu. Besciljno luta ka samouništenju i propasti. Ne samo da Bijela rasa ne uviđa svoju jedinstvenu vrijednost, nego niti ne shvaća da postoji kao entitet. Da elita prirode, ta njezina najinteligentnija i najsposobnija kreacija bude u takvom odnosu prema tim osnovama postojanja, je zločin protiv same prirode. Niti jedno biće ne opstaje dugo ako prkosi prirodnim zakonima. Oni koji to privremeno rade budu kažnjeni od strane njezinih nepromjenjivih zakona. Nestanak i propast jest sudbina onih dovoljno ludih da to uopće pokušaju.

Neograničen potencijal. Ono za što smo mi iz Kreativističkog pokreta zainteresirani više od svega što je Bijela rasa do sada postigla, jest ogroman potencijal Bijele rase u budućnosti, jednom kada postane svjesna svog eksplozivnog potencijala.

Budući potencijal Bijele rase jest, ili može biti toliko velik, toliko veličanstven da je to nemoguće ni zamisliti. Pa ipak, danas je Bijela rasa na putu prema uništenju i propasti. Svrha je ove knjige da promjeni tu tragičnu sudbinu. Cilj je Kreativističkog pokreta, kroz svoju dinamičnu novu religiju, probuditi tog velikog usnulog diva, probuditi njegovu dušu i dati Bijeloj rasi cilj i svrhu. Zapravo, taj cilj i svrha streme ka tako vrtoglavim visinama da će tek buduće generacije doista početi cijeniti istinsku svrhu ove religije.

Duša Bijele rase. Ali najprije, moramo razjasniti što smatramo pod dušom. Ne mislimo na nekakvog duha koji ulazi i izlazi iz ljudskih tijela. Zapravo, mi u Kreativističkom pokretu, ne vjerujemo u nikakve duhove, niti bilo kakav oblik nadnaravnog, bilo da se radi o duhovima, gremlinima, demonima, krampusima, ili sličnom. Kada govorimo o duši Bijele rase, govorimo o usađenim osjećajima, težnjama, aspiracijama, kvalitetama, odlikama i karakteristikama koje pripadaju Bijeloj rasi i isključivo Bijeloj rasi. Na primjer, karakteristika je Bijele rase da bude

kreativna, da istražuje, gradi, organizira, teži ka znanju i učenju, stvara civilizacije, gradi carstva, teži da uvede zakon i red, da uživa u ljepoti, da stvara ljepotu u obliku umjetnosti, glazbe, arhitekture,... crnci, s druge strane, nemaju te karakteristike, te imaju nešto više nalik na sirovu dušu priglupe životinje.

Unutarnje težnje usađene u genima. Ima puno drugih atributa koji su nasljedna karakteristika Bijele rase. Te karakteristike su usađene u samim genima i prenose se sa generacije na generaciju dok god ta rasa ostaje nezagađena. Ta naša unutarnja težnja je ono što mi u Kreativističkom pokretu, definiramo kao dušu.

Izraženo kroz religiju. Obično, duša rase se izražava kroz religiju. Nažalost, to nije slučaj sa dosadašnjom religijom koju Bijela rasa prakticira, kršćanstvom, koja nam je utrapljena od strane tuđinske rase. O tome ćemo kasnije govoriti.

Cilj i energija. U ovom poglavlju, želimo postaviti osnovna pravila: bez cilja i programa ništa se ne može postignuti. Bez energije, poriva, motivacije, ništa se ne može postignuti, čak niti ako su ciljevi postavljeni. To dvoje mora ići zajedno: svrsishodni cilj; i energija, poriv i motivacija za ostvarenjem tog cilja.

Parazitski Židov preživljava zbog svoje religije. Najbolji primjer rase čiji ciljevi, svrha, duša i religija funkcioniraju u savršenom skladu jest primjer najvećeg neprijatelja Bijele rase. Židovska je rasa, tijekom nekoliko tisuća godina, fanatično radila na tome da sebi podredi sve bogatstvo ovog svijeta, da uništi i porobi sve druge ljude na ovoj planeti i pretvori ih u pokorne robove. Oni su bili fanatično lojalni svojoj rasi, oni su bili krajnje agresivni u ostvarivanju svojih ciljeva, i fanatično uporni u primjenjivanju svoje religije. Njihova duša je duša parazita, koji živi na grbači drugih ljudi, a njihova religija, judaizam, je skrojena za uspješnu agresiju parazitske rase.

Nepromjenjiv cilj Židova. Kao rezultat, Židovi, iako nikad nisu izgradili svoju civilizaciju, su tokom prošlih pet tisuća godina gotovo dosegli vrhunac ostvarenja svojeg cilja: kontrola i porobljavanje svih ljudi na ovoj planeti. Kako su u tome uspjeli je jeziva, ali fascinantna priča. O tome ćemo više govoriti u slijedećim poglavljima.

Nama ne trebaju drugi. Ovdje želimo naglasiti da je bijeli čovjek, za razliku od Židova, najkreativnije, najproduktivnije i najinteligentnije stvorenje koje je priroda stvorila. Za razliku od Židova, Bijela rasa ne treba druge rase kako bi uspjela.

Ukratko, bijeli čovjek ima sve odlike za uspjeh, za ostvarenje nezamislivih novih veličina na svim područjima civilizacije i vječno poboljšavanje svoje genetske izvrsnosti. On to sve ima – osim onog o čemu ovo poglavlje govori – cilja i duše. To je neprirodna situacija, ali samo privremena, jer ju namjeravamo promijeniti.

Pronalaženje naše rasne duše. Pomoći bijelom čovjeku u pronalasku svoje vlastite rasne duše, dati Bijeloj rasi religiju koja je u skladu sa njezinim nasljednim porivima,

utvrditi prirodne ciljeve i programe koje nam je zadala sama priroda – to je primarna svrha ove knjige.

Sumirajući ovo poglavlje, želimo izreći jednu kratku frazu koja definira koji je prirodni cilj Bijele rase, sada i za sva vremena: Opstanak, Širenje i Napredak svoje vlastite vrste – Bijele rase.

To je ono o čemu KREATIVIZAM zapravo govori.

REVOLT

Stariji bojevi magazina REVOLT:

